

JEUGDSENTIMENT

door Koen VERWAERDE

Elk van ons zal ongetwijfeld, hoe banaal het ook mag lijken, enige verbondenheid voelen met een bepaald voorwerp, een voorval en/of een lied die tijdens zijn jeugd, om welke reden wat dan ook, indruk heeft gemaakt.

Mijn jeugdsentiment, "een lied" waarvan ik onlangs (eindelijk !) de tekst kon bemachtigen.

Hoe vaak heb ik stil zitten luisteren toen mijn moeder, tijdens haar drukke bezigheden voor haar gezin (6 kinderen), toch nog de moed vond om liedjes te zingen die ze, naar alle waarschijnlijkheid, van haar moeder geleerd had.

Het is juist één van die merkwaardige liedjes die mij steeds is bijgebleven.

Naar moeders zeggen een lied uit de periode vóór de eerste wereldoorlog.

Een waar gebeurd verhaal, met enigszins naïeve input, handelend over het noodlot van een lotelingsoldaat.

Vermoedelijk afkomstig van, in die tijd, rondtrekkende marktzangers, waarbij je voor een dubbeltje, op een mindere kwaliteitspapier, het lied kon kopen.

Uit de tekst blijkt duidelijk dat het hier niet om een typisch visserslied gaat of dat het zou te maken hebben met de omgeving der visserij.

Omdat ik dit oud lied wens te vrijwaren van vergetelheid en om vorsers in de socio-kulturele wetenschappen (de heemkundigen) de mogelijkheid te geven het te leren kennen en eventueel, indien geïnteresseerd, te laten onderzoeken of het bijvoorbeeld geen deel zou kunnen uitmaken van één of ander liederenbundel, stel ik dit lied voor in het Oostendse dialect, de taal waarin ik het leerde kennen.

"Trokken numbro ain"

*Trokken numbro ain en kosten nie riklameiren
M'n alderliefste 'k moeten zien soldaot
m'in alderliefste ze kwam mien ambetteiren
zoender adieu ben'k ven eur gegoan
'k woaren nu mo drie moanden bie de soldoaten
Toen schreef ze een brief als dat zij een andere lief
Zij schreef een brief dat ze mien gink verloaten
Dat ze 'n andere jonkkaind aan eur harte behaagd
'Ken ik terstoend m'n wapens aan den kant gesmeten
'K gingen noar de stad woar dat m'n liefste was
In een herberge woar dat ze was gezeten
met mien klainkind en aine andere minnoare
Toen ze mien zag heeft ze de vlucht genomen
Langs een boshage dicht bie de woaterplas*

'K vraisde gin zucht noch gin schromen
Keb er m'n liefste zo vraiselijk aangerand
Spraken nu ach kient en je moedertje is nu van
't leven je goa gie nu dezelfde dood ontstoan
Ze goan je loater de name nie moeten geven
Zeuntje je voader was een moordenoar
Hij heeft het kient dan zien erte doardrongen
en bracht het kient van 't leven met vele pien
Terzelfde stoend wierd hij doar vastgenomen
van twai gendarmen die naar het transport ging
Van het aine prisong noar het andere gezonden
als deserteur en dubbele moordenoar

François BOSSUET. Stadhuis te Oostende, ca. 1834 (Ieper, Museum)